

РЕШЕНИЕ

№ 3910

гр. Варна, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело № 20213110107945 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявена искова молба от „*“ ЕООД, срещу Х. Д. Т., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.210 от КТ във връзка с чл.206, ал. 3 вр. ал. 2 от КТ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 4280,79 лева без ДДС, представляваща обезщетение за вреда – некачествено извършени СМР, заплатени от ищеца на 08.04.2021 г., причинена на работодателя по небрежност при или по повод изпълнението на трудовите задължения на работника да ръководи и надзирава строително –монтажните работи в част ОВК (отопление, вентилация, климатизация) на обект ЖИЛИЩНИ СГРАДИ, I-ви ЕТАП - БЛОК „А“ и БЛОК „Б“, с местонахождение УПИ *, както и законната лихва върху главницата от датата на предявяването на иска /04.06.2021 г. до окончателното изплащане, както и **насрещна искова молба**, с която са предявени кумулативно съединени иски с правно основание чл. 128 от КТ и чл. 220, ал. 2 от КТ за осъждане на „*“ ЕООД да заплати на Христо Т. следните суми: сума в размер 809 лв., представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за м.януари 2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 35,73 лв. за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; Сума в размер на 100 лв., представляваща неизплатени командировъчни разходи за м.януари 2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 4,42 лв. за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното

заплащане на сумата; сума в размер на 1650 лв., представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за периода 01.02.2021 год. - 22.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 58,67 лв. за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата; сума в размер на 550 лв., представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на брутното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 23.02.2021 год. - 28.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 19,56 лв. за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата; Сума в размер на 1200 лв., представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на брутното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 01.03.2021 - 18.03.2021г. , ведно с обезщетение за забава в размер на 32,67 лв. за периода от 30.04.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата.

В исковата молба и уточнителната такава се излага, че на 04.12.2020 г. е сключен трудов договор между работодателя „*“ ЕООД, и работника Х. Д. Т., като последният приема да изпълнява длъжността инженер, проектант с приложена длъжностна характеристика, при договорено брутно трудово възнаграждение от 2200лв. Излага се, че със заповед № * г. на ответника е възложено да следи за качествено изпълнение на СМР, отклонения от проектни и нормативни изисквания, влагани материали на обект ЖИЛИЩНИ СГРАДИ, I-ви ЕТАП - БЛОК „А“ и БЛОК „Б“, с местонахождение УПИ *, с главен изпълнител „*“ ООД, и подизпълнители „*“ ЕООД и „*“ ЕООД. Сочи се, че задължението на ответника било да следи за качественото изпълнение на СМР на обекта съобразно длъжностната му характеристика и образование. Сочи се, че на 19.02.2021 г. са констатирани множество недостатъци, обективирани в протокол. Твърди се, че е нает външен подизпълнител „*“ ООД - специализирана фирма в изграждането на ОВК инсталации, която своевременно извършва всички необходими СМР по корекция на описаните дефекти чрез демонтаж на регулираща секция и присъединителни елементи, доставка на регулиращи секции, доставка и монтаж на мрежести предпазни решетки, вентилационни решетки, въздуховод, окантващ профил, конструкция за укрепване и други, които СМР са подробно описани като вид, количества и цени в протокол от 01.04.2021 г. за заплащане на СМР. Твърди се, че на 08.04.2021 г. от „*“ ЕООД е платена сумата от 4280,79лв. без ДДС или 5136,95лв. с ДДС, префактурирана и заплатена от ищеца, поради това че работата е извършена от ответника като техен служител, ангажиран да ръководи и надзирава СМР в част ОВК на обекта. Излага се, че на 19.02.2021 г. е издадена заповед за ангажиране на имуществената отговорност, с което се нарежда удържане на сумата необходима за отстраняване на недостатъците в размер на 4280,79лв. без ДДС. Заповедта била коригирана на 02.04.2021 г. и изпратена повторно по пощата на 25.05.2021 г., като ответника оспорил

сумата по основание и размер. Сочи, че трудовият договор с ответника е прекратен със заповед № * г., връчена на работника на 22.02.2021г., като причина за прекратяването е едностранно изявление за прекратяване от работника с неспазване на предизвестieto. Последното обосновавало и интереса от предявяване на иска по съдебен ред.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, с който се оспорва допустимостта на иска, поради това, че ответникът не попадал сред лицата, посочени в чл. 206, ал.2 и ал. 3 от КТ. Не се оспорва наличието на трудов договор от 04.12.2020 г. сключен между страните с посочена длъжностна характеристика. Сочи се, че преди сключване на договора между ответника и „*“ ЕООД е сключен Договор за предоставяне на консултантски услуги от 03.11.2020 год., по силата на който ответникът приел да извършва консултантски услуги, свързани с изготвяне на технически и работни инвестиционни проекти по части ОВК и енергийна ефективност, и на 04.11.2020 год. бил командирован на обекта „*“ в гр. *, на разноси на възложителя. Твърди се, че по време на изпълнение на двата договора, местоизпълнението на задълженията на ответника е на обекта „*“ в гр. *, където бил командирован неколkokратно, а също на обектите „*“, „*“. Не му било известно на обекта „*“ да се е работило до началото на м.февруари 2021 год., като той бил с най-нисък приоритет. През целия период на трудовото правоотношение главен приоритет на работодателя е бил именно този в гр. *, заради което служителят е бил командирован нееднократно през м. януари 2021 год. Твърди, че ответникът никога не е бил назначаван за ръководител на който е да е обект, в това число и на проекта „*“. От една страна, сочи, че съгласно длъжностната характеристика на служителя, същият е на пряко подчинение на Ръководител отдел и Управител на работодателя си „*“ ЕООД. В кръга на компетентността му била изработването, проверка на съответствието, изготвяне на количествени сметки и проверка на качествено то изпълнение на системите ОВК, каквато е специалността му. Сочи се, че „*“ ЕООД не е подизпълнител на обекта „*“, което означавали, че това дружество не разполага с компетентността да назначава ръководител обект. Сочи се, че от приложените фактури № */31.01.2021 год. и № */28.02.2021 год. се изяснява, че „*“ ЕООД предоставя на подизпълнителя „*“ ЕООД работна сила в лицето на 10 служители, сред които и ответникът, едва за периода 01.01.2021-31.01.2021 год. и 01.02.2021год. - 28.02.2021 год. В тази връзка оспорва представената Заповед № * год. на няколко основания: че заповедта е издадена при липса на компетентност, доколкото „*“ ЕООД не се явява подизпълнител на обекта „*“; че към момента на съставяне на заповедта, „работната сила“ на ответника все още не е предоставена на друг подизпълнител, което изключва възможността той да е бил назначен за ръководител на обекта; че същата не е и връчена на служителя, респ. не е породила правно действие; че в самата заповед служителят не е посочен за ръководител на обекта. На отделно основание, твърди, че ответникът не може

да носи отговорност за некачественото изпълнение на СМР на обекта „*“, доколкото по волята на работодателя за извършването на процесните дейности са назначени неквалифицирани работници. Сочи се, че съгласно уведомителното писмо от третото неучастващо в процеса лице „*“ ООД, главен изпълнител на обекта „*“, всички несъответствия и некачествени СМР касаят изпълнението на аварийна нагнетателна вентилационна инсталация. Твърди се, че на обекта „*“ през м. февруари 2021 год. работа по аварийната вентилация са изпълнявали работниците *, които били с електротехническо образование и минимален опит в изграждането на вентилационни инсталации. Твърди се, че посочените лица били принудени от работодателя да извършат СМР по вентилационната система, под страх да не получат трудовите си книжки при напускане на работа. За липсата на квалификация и практически умения за извършването на конкретните дейности ответникът е уведомявал управителя на дружеството многократно, но поради пасивното поведение на работодателя, преценил да напусне, поради което и депозирал предизвестие с правно основание чл.326 от КТ на 18.01.2021 год. Твърди се, че след проведената среща на 22.01.2021 г. се установило, че по-голямата част от определените като „дефектни“ участъци всъщност са изградени по изрично настояване на техническия ръководител на „*“ ООД *, както и поради промяна на размери на място и обективна невъзможност инсталациите да бъдат изпълнени по друг начин. Било предложено на ответника да отстрани дефектите, но той отказал, поради противоречие с притежаваната от негова квалификация да стори това, поради което му била връчена Заповед № * год., с която трудовото правоотношение със служителя е прекратено почти месец преди изтичане на срока на предизвестieto, депозирано на 18.01.2021 год. Оспорва Констативен протокол № */19.02.2021год. по отношение на направената констатация, че Х. Т. е ръководител на обекта, както и по отношение на количествено-стойностната сметка на дейностите, описани в протокола. Твърди, че към 19.02.2021 год. няма как на ищцовото дружество да е била известна сумата от 4 750 лв., която ще струва „отстраняването на дефектите“, предвид водената между дружествата кореспонденция. Твърди се, че издадената по време на трудовото правоотношение Заповед № *9.02.2021 год., за осъществена ограничена имуществена отговорност спрямо ответника в размер на 4 750 лв. не е връчвана на ответника, докато все още е служител на ищеца, а извършеното такова е ненадлежно такова. Настоява се, че писмените доказателства са манипулирани.

В срока по чл. 211 от КТ е предявен **насрещен иск** от ответника, с който са предявени кумулативно съединени иски с правно основание чл. 128 от КТ и чл. 220, ал. 2 от КТ. **В насрещната искова молба** се твърди, че ищецът Т. е връчил на 18.01.2021 г. предизвестие за напускане на основание чл. 326 КТ със срок от 2месеца, съобразно сключения между страните договор. Сочи се, че на 22.02.2021 г. Т. бил отстранен от работа и му била връчена заповед от 22.02.2021 г. за прекратяване на трудовото правоотношение. Твърди се, че на ищеца по насрещния иск не е изплатено в

цялост дължимото трудово възнаграждение, както и командировъчни разходи за командироването му в гр. *. Не било заплатено и обезщетение за неспазено предизвестие. Предвид закъснялото плащане претендира и законна лихва.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника по насрещния иск е депозиран отговор, с който се оспорват изцяло исквете по основание и размер. Оспорва се твърдението, че Т. бил отстранен от работа, като се настоява, че същият сам е отказал да спази предизвестieto и е напуснал работа, подписвайки заповедта от 22.02.2021г. за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие от работника, поради което възникнало задължение на работника да заплати обезщетение в размер на 1870лв. за неспазено предизвестие на основание чл. 220, ал. 1 от КТ. Твърди се, че 22.02.2021 г. ищецът Т. е поискал оформяне на трудовата му книжка и прекратяване на трудовото правоотношение, при което от човешки ресурси му предоставили документите, в т.ч. заповедта за имуществена отговорност, която отказал да подпише. Получил другите книжа без възражения. Сочи се, че на 02.04.2021 г. е направена корекция в заповедта, тъй като бил известен размерът на сумата, която подлежала на възстановяване от Т.. Оспорва искането за заплащане на командировъчни, доколкото липсвала информация същият да е бил командирован, да е издавана заповед в тази връзка или доклад. Сочи се, че удържането на суми е на база декларация от ищеца Т. за неспазено предизвестие. Моли се за отхвърляне на исквете и присъждане на разноски.

С определение №9066/30.12.2021 г. е конституиран като трето лице помагач на страната на ответника Х. Д. Т. - ЗАД „*“ АД, ЕИК *.

Депозирано е становище от третото лице-помагач, с което намира предявения първоначален иск за допустим, но за неоснователен. Оспорва се констатираните несъответствия да са настъпили в резултат на действие или бездействие на ответника Т.. Счита се, че не са налице предпоставките за ангажиране на пълна имуществена отговорност на ответника, респективно че същите не са свързани с типичната му функция на проектант, за което е сключен застрахователния договор. Сочи се, че не е налице застрахователно покритие за причинените от застрахования вреди. Намира предявените насрещни икове за допустими и основателни. Моли се за отхвърляне на първоначалния иск.

В съдебно заседание ищецът * ЕООД поддържа първоначалния иск и се моли за неговото уважаване. Оспорват се насрещните икове и се моли за отхвърлянето им.

В съдебно заседание ответникът Х. Д. Т., чрез процесуален представител, моли за отхвърляне на първоначалния иск и уважаване на насрещните икове. Депозирана е писмена защита, в която са изложени подробни съображения по същество на спора. Намира, че искът за ангажиране отговорността на ответника е недоказан, доколкото не се установява, че същият е изпълнявал ръководна длъжност при ищеца, поради което се моли производството да бъде прекратено. Настоява се, че заповедта е издадена при липса на компетентност, тъй като ищецът не бил

подизпълнител на обекта К- Скай. Отделно намира за неоснователно твърдението за наличие на лошо изпълнение на обекта, доколкото не може да се установи в коя от двете сгради било некачественото изпълнение. Намира насрещните искове за доказани, позовавайки се на ангажиране гласни доказателства, че в процния период същият е пътувал до гр. *, както и подправените присъствени форми за периода 04-01.2021-21.02.2021 г.

В съдебно заседание третото лице – помагач не изпраща представител.

След като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, настоящият съдебен състав намира за установено от фактическа страна следното:

От представения трудов договор №*/04.12.2020 г. /л.6/ се установява, че на 04.12.2020 г. страните * ЕООД и Х. Д. Т. са сключили безсрочен трудов договор, съгласно който ответникът е приел да изпълнява длъжност „инженер,м проектант“, с място на работа: обектите на фирмата със задължения, утвърдени от работодателя в длъжностната характеристика, представляваща неразделна част от трудовия договор, с осемчасов работен ден, с основно месечно възнаграждение от 2200лв, със срок на предизвестие от два месеца.

Съгласно представената по делото декларация /л.95/ служителят Х. Т. е декларира изрично съгласие работодателят * ЕООД да направи удържка от трудовото възнаграждение при неспазване на предизвестие за напускане от служителя.

Видно от представената длъжностната характеристика /л.7/ целта на длъжността е да се следи технологичното развитие; да проектира и изготвя технически и работни проекти по зададените параметри , да организира и контролира изпълнението на проекта, работи за постигане на целите на проекта. Служителят е пряко подчинен на ръководител на отдел Офериране и управление на проекти и Управителя на дружеството. Съгласно т. 8.2 от допълнителните задължения на служителя е да р осъществява технически и качествен контрол на служителите и СМР изпълнители на строителния обект. Съгласно декларация от 04.12.2020 г., същият се е запознал със съдържанието й /л. 10/.

Представена е по делото Заповед № * г. видно от която Х. Т. е назначен да следи за качественото изпълнение на СМР, отклонения от проектни и нормативни изисквания, влагани материали на обект жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“ , представляващи промяна на инвестиционни намерения след издаване на разрешение за строеж, с местонахождение УПИ II-208 кв. 12 по плана на кв. Възраждане I –ви м.р., гр. Варна.

От представеното предизвестие от Х. Д. Т. до * ЕООД се установява, че на 18.01.2021 г. същият е уведомил работодателя, че след изтичане на двумесечното предизвестие прекратява трудовото правоотношение на основание чл. 326 от КТ.

Със заповед № * г. трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 326 ал. 1 от КТ, считано от 22.02.2021 г. като е постановено на

лицето да се изплатят обезщетения по чл.224 КТ в размер на 220 лв. и на основание чл. 220, ал. 1 от КТ 1870 лв. Заповедта е връчена на служителя Т. на 22.02.2021 г. съобразно отбелязването в нея.

Видно от подписаната на 22.02.2021 г. декларация Х. Т. е получил трудовата си книжка, надлежно оформена /л. 97/.

Представени са по делото фактури за предоставяне на работна сила за периода от 01.01.2021-31.01.2021 г., 01.02.2021-28.08.2021 г. от * ЕООД до * ЕООД, в която фигурира и възнаграждение за служителя Х. Д. Т..

Съгласно представения от ответника Сертификат за контрол №*“ ЕООД на

* за подобект БЛОК „А“ на жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“, представляващи промяна на инвестиционни намерения след издаване на разрешение за строеж, с местонахождение УПИ *, системата за вентилация по параметър дебит на въздуха съответства на техническата спецификация. Същият е издаден въз основа на протокол за контрол на системи за вентилация от същата дата.

Видно от писмо с изх. №*/19.02.2021 г. от * ООД до „*“ ЕООД, с което се уведомява дружеството за недостатъци по изпълнени СМР по аварийна нагнетателна вентилация въз основа на договор за изпълнение на ОВК инсталация от 06.04.2020 г.

С констативен протокол за установяване на дефекти от 19.02.2021 г. /л.26/, в присъствие на комисия в състав * /управител на * ЕООД и * ЕООД, */управител на * ЕООД/ и Н. Н. /представител на * ЕООД/ са установени некачествено изпълнени СМР по част вентилация, изпълнени от работници и служители на * ЕООД.

В констативен протокол от същата дата /19.02.2021г./ са остойностени разходите за отстраняване на некачествено извършените СМР в размер на 4750лв. В протокола е обективизирано, че Х. Т. е ръководил обекта, като е следял за работата на монтажната група и материалите, с които са работили.

Видно от представената от ищеца заповед №*/19.02.2021 г., издадена от * ЕООД на основание чл.210 КТ вр. чл. 206, ал.1 КТ във връзка с некачествено извършените СМР – участъци по вентилацията, на жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“, представляващи промяна на инвестиционни намерения след издаване на разрешение за строеж, с местонахождение УПИ *, Х. Т. е извършил нарушение на задължението си като лице ръководещо обекта, поради което е наредено да бъде осъществена ограничена имуществена отговорност като от brutното му възнаграждение бъде удържана сумата от 4280,79лв.

От ответната страна е представена идентична като номер и дата на издаване заповед №*19.02.2021 г., издадена от * ЕООД на основание чл.210 КТ вр. чл. 206, ал.1 КТ във връзка с некачествено извършените СМР – участъци по вентилацията, на жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“, представляващи промяна на инвестиционни намерения след издаване на разрешение за строеж, с местонахождение УПИ *, Х. Т. е извършил

нарушение на задължението си като лице ръководещо обекта, в която обаче е наредено да бъде осъществена ограничена имуществена отговорност като от brutното му възнаграждение бъде удържана сумата от 4750лв.

Представена е и Корекция с изх. №*/02.04.2021 г. към Заповед с изх. № */19.02.2021 г., в която е посочено, че сумата, която следва да заплати Х. Т. възлиза на 4280,79лв., представляваща разходи за отстраняване на СМР.

На 24.02.2021 г. е изготвена оферта от * ООД за отстраняване на дефектите в размер на 4750лв.

Видно от сертификат за плащане от 01.04.2021 г. от * ЕООД до * ООД е отразено фактуриране и плащане на сумата от 4280,79 лв. без ДДС или 5136,95лв. с ДДС, като в приложение са описани извършените ремонтни дейности за обект жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“. на 02.04.2021 г. е издадена от * ООД на * ЕООД фактура за сумата от 5136,95лв. с ДДС, която съобразно платежно нареждане от 08.2021 г. е изплатена на * ООД /л.32/.

С констативен протокол от 05.04.2021 г. е посочено, че за отстраняване на дефектите от * ЕООД ще се направят допълнителни разходи от 4750лв. като се наеме външна фирма „*“ ООД. Посочено е, че към 05.04.2021 г. * ЕООД са заплатили сумата от 4280,79 лв. без ДДС и същата трябва да бъде възстановена от * ЕООД след издаване на фактура за извършени монтажни работи.

Видно от фактура от 05.05.2021 г. е издадена от * ЕООД фактура за сумата от 4280,79лв. без ДДС или 5136,95лв. с ДДС на * ЕООД, по която на 02.06.2021 г. е извършено плащане, видно от представеното платежно нареждане /л.37/.

По делото е представен договор за консултантски услуги от 03.11.2020 г., сключен между * ЕООД и Х. Т. за осъществяване на консултантски услуги срещу възнаграждение.

Представено е възражение от Х. Т. от 15.06.2021 . срещу издадените от работодателя заповеди.

Видно от платежно нареждане от 05.05.2021 г. в полза на Х. Т. е изплатено възнаграждение за м. януари 2021 г. в размер на 1225,99лв. /за което е представено платежно нареждане л.129/.

Представени са ведомости за заплати за м.януари в размер на 1617.62лв. за превод по банка и за м. февруари 2021 г. за сумата от 1478,37лв., като също е отразено превод по банка. Същите не носят подпис на Х. Т..

По делото са представени присъствени форми за периода 04.01.2021 г. - 21.02.2021 г. л. 130-137 , чиято автентичност е оспорена от ответната страна.

От приобщената по делото съдебно-графологична експертиза, неоспорена от страните, се установява, че подписите положени на изследваните документи – присъствен форми на първите страници са положени от Х. Т.. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че гърба на част от присъствените форми, които не са представени в оригинал, но се установява, че по отношение на тях е налице „имитация“, т.нар. „кражба на

подпис“. Вещото лице сочи, че на лист 184 от делото, присъствена форма от 11.01.2021 г. до 17.01.2021 г. и в присъствената форма на лист 185 от делото - гръб, за периода 18.01.2021г. – 24.01.2021 г. подписите за отговорник Х. Т. и последващите пет подписа са абсолютно идентични, от което може да бъде направен извод, че подписите са „крадени“. На лист 184 формата е оригинал, а на лист 185 е копие. Идентично заключение се дава и за присъствената форма за периода 25.01.2021 - 31.01.2021г. Съпоставката е между оригинален образец приложен на лист 184 за периода 11.01.2021 г. – 17.01.2021 г., а следващите две форми са копия и са на лист 185 и лист 186.

От допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че при осъществения оглед на място не се установяват описаните дефекти в изпълнението на процесната инсталация, тъй като са изцяло отстранени. Вещото лице сочи, че описаните дефекти в исковата молба, отразени в приложените към делото снимки, се дължат на съвкупност от обстоятелства: на място се вижда, че има промяна на първоначалния проект, поради което вероятно се е наложило прекрояване на въздуховодите на място; неправилно и некачествено изпълнена заготовката за въздуховодите; монтажен екип от непрофесионалисти; неупражнен надзор над изработката и монтажа на процесиите инсталации. Вещото лице заключава, че цената за поправка на дефектните СМР е: 4755,75 лева без ДДС или 5706,90 лева с ДДС вещото лице сочи, че в Констативните протоколи на * ООД и *ЕООД не е уточнена сградата, както и кои точно по проект са въздуховодите на аварийните вентилационни инсталации, по които са констатираните некачествено изпълнени СМР. Соочи се, че на 30.06.2022 г. е направен оглед на въздуховодите към аварийните вентилационни инсталации, като във всяка от сградите в жилищен комплекс * блок А и блок Б има по три вентилационни инсталации. Констатирано е, че реалното местонахождение на вентилаторите и трасе на въздуховодите не отговаря на проекта, с който разполага * ЕООД. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че инсталацията е била много зле изпълнена, но не може да идентифицира абсолютно точно в коя сграда от двете е лошо изпълнено още повече, че се касае за три вентилации и шест въздуховода. Не били открити ексекутивни чертежи, само проектите, по които са изпълнявани. От качеството на изпълнението вещото лице заключава, че работниците не са притежавали необходима квалификация и не е осъществен контрол от техническия ръководител на обекта.

По делото са ангажирани гласни доказателства посредством разпита на свидетеля *, Н. М. Н. и Д. К. Ж..

От показанията на свидетеля *се установява, че Х. Т. е работил на длъжност „инженер, проектант“ в периода, когато свидетелката изпълнява длъжността счетоводител в „*“ ЕООД. До прекратяване на трудовото правоотношение се стигнало, поради желание на Т., като бил предупреден, че при неспазено предизвестие дължи обезщетение, но той пожелал да си вземе документите и да напусне фирмата. Разказва, че заедно със заповедта за прекратяване на ТПО и трудовата книжка предала на Т. и протоколи с констатирани нередности по работата му, но той не ги погледнал и си взел само трудовата книжка и заповедта за прекратяване. Соочи, че заповедта за нередностите била издадена от лицата, които били компетентни и техническия ръководител Н. Н., който бил управител. Не знае да е бил командирован в гр. * и няма информация за искане за прекратяване на

трудовия договор по взаимно съгласие. Не била казвала на Т., че за да ги получи трябва да подпише заповедта за прекратяване. Сочил, че Т. подал предизвестие за напускане на 18.01., което изтичало на 18.03.

От показанията на свидетеля Н. се установява, че в процесния период свидетелят е работел като технически ръководител по ел. частта, а Х. Т. по ОВК при „* На обекта К – Скай работили заедно с Х.. След напускането на Т. свидетелят Н. следвало да отговаря за завършване на процеса по договора. Т. е трябвало да наблюдава работата на монтажниците, които трябвало да изградят въздуховодна система с вентилатори. Фирмата възложител не одобрила работата и имала списък със забележки, които трябвало да се отстранят, но тъй като Т. напуснал се наложило свидетелят да довърши работата му. Присъствал при констатиране на некачествено изпълнените СМР, които се изразявали в различно използвани крепежни елементи, неподходящи винтове, липсвало уплътнение и неподходящо такова. Бил запознат с работата на обекта, поради което присъствал на среща при констатиране на дефектите. Сочил се, че монтажните работи били извършени от Х. и неговите работници. Не му било известно от всички фирми на СИС ГРУП коя точно е била подизпълнител за обекта К – Скай.

От показанията на свидетелката Ж. се установява, че същата е работила при * в периода от 2017-2021г. Случвало се да бъде командирована и до други градове извън Варна, за което ѝ съставяли командировъчно. През м.януари 2021 г. била командирована до гр. *, като до там била откарана със служебен автомобил, управляван от Х. Т.. Знае, че се попълва пътни листи, но не е управлявала служебния автомобил. Не помни дали е подписвала присъствени списъци. Когато пристигнали в гр. * двамата служители се разделили и не знае какво е вършел Т., дали е останал и кога е пътувал за *. Неговата дейност се изразявала в проверка на изпълнението на проектната документация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните **правни изводи**:

По предявения иск с правно основание **чл. 210 вр. чл. 206, ал. 2 и ал. 3 КТ**:

Имуществената отговорност на работника или служителя за вреди, които по небрежност е причинил на работодателя при изпълнение на трудовите си задължения, е ограничената отговорност. Тази отговорност се реализира по специфичен ред, който цели да осигури бързото осъществяване на отговорността, да защити правата и интересите както на работниците и служителите, така и на работодателите, и да гарантира събирането на вземането на работодателя от работниците и служителите, за причинени от тях вреди на работодателя по трудовото правоотношение. Заповедта по чл.210, ал.1 КТ поставя началото на едно особено извънсъдебно /рекламационно/ производство за доброволно осъществяване на ограничената имуществена отговорност на работника или служителя. Заповедта, с която работодателя предявява претенцията си за обезщетение по естеството си е

едно изявление за прихващане на насрещни вземания- вземането на работодателя за обезщетение срещу насрещно вземане на работника или служителя за трудово възнаграждение, което се осъществява, ако заповедта не бъде оспорена в предвидения по чл.210, ал.3 КТ срок. При оспорване на заповедта от работника или служителя, способът, по който може да се реализира тази отговорност е съдебното установяване на дължимото от служителя обезщетение на работодателя за вредите, които е причинил на работодателя. Прекратяването на трудовото правоотношение прави неизпълнимо рекламационното производство като способ за събиране на вземането на работодателя, поради което е приложим установения от законодателя ред в чл.210 КТ.

Съобразно разпоредбата на чл. 206, ал.2 и ал.3 от КТ за вреда, причинена на работодателя по небрежност от ръководител, при или по повод упражняване на ръководните му функции, отговорността е в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение. Отговорността е в този размер и когато работодателят е обезщетил трети лица за вреди, причинени от работника или служителя при същите условия.

За успешното провеждане на така предявения иск ищецът следва да докаже наличието на валидно трудово правоотношение между страните, работникът да е извършил действие или бездействие при или по повод изпълнение на трудовите си задължения, същият да е има ръководна функция, да е настъпила вреда в твърдения вид и размер, която да е в пряка и причинна връзка с поведението на работника, респективно че е издал заповед за удържане на суми от трудовото възнаграждение и че трудовото правоотношение е прекратено след издаване на заповедта.

За отблъскване на исковата претенция в тежест на ответника е да установи, че на процесния обект са полагали труд неквалифицирани работници, ангажирани от работодателя; че „дефектни“ участъци по обекта са изградени по изрично настояване на техническия ръководител на „*“ ООД, както и поради промяна на размери на място и обективна невъзможност инсталациите да бъдат изпълнени по друг начин.

В случая наличието на валидно трудово правоотношение към датата на издаване на заповедта, не се оспорва от страните, а и се установява от представените по делото писмени доказателства – трудов договор и показанията на свидетелите Ж. и *.

Спорният по делото въпрос е дали ответникът е изпълнявал ръководна функция по отношение на работа на обект, възложена от работодателя „Сис Ейч АР“ ЕООД.

От приобщената длъжностна характеристика, подписана от ответника, се установи, че същият е поел задължение да организира и контролира изпълнението на проекта, като съгласно т. 8.2 от допълнителните задължения на служителя е да осъществява технически и качествен контрол на служителите и СМР изпълнители на строителния обект. Тълкувайки

постигнатите между страните дговорки във връзка една с друга, съдът намира, че ответникът е изпълнявал ръководна длъжност в предприятието по отношение на строителните работници, наети за изпълнение на работата. Фактът, че ответникът суброгационно е подчинен на ръководителя на отдела, не изключва ръководната му функция по отношение на част от работниците на работодателя. Наличието на ръководна функция на обекти, възложени за изпълнение на СМР на работодателя, се потвърждава и от показанията на свидетелите Илиева, Ж. и Н., които съдът кредитира като последователни, вътрешнологични, непротиворечиви, поради което им дава вяра. Н. сочи, че ръководител на обекта на * по отношение на ОВК инсталацията е бил Т., за което едновременно свидетелства и свидетелката Илиева.

Възлагането на работа по проектиране и надзор на работата на работниците от ответника от работодателя * ЕООД на обект жилищни сгради I-ви етап блок „А“ и блок „Б“, представляващи промяна на инвестиционни намерения след издаване на разрешение за строеж, с местонахождение УПИ * се установи от показанията на свидетелите * и Н.. Ответникът е следвало да съблюдава дейността по качествено изпълнение на ОВК инсталацията.

За да се ангажира отговорността на ръководителя следва да се установи наличието на вреда, причинена на работодателя.

От съвкупния анализ на ангажираните по делото писмени и гласни доказателства /констативни протоколи, платежни нареждания/, в т.ч. и приетата по делото СТЕ, чието заключение съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, съдът намира за доказана настъпилата вреда, изразяваща се в заплащане на разходите за отстраняване на недостатъците на процесния обект. Свидетелят Н. споделя за непосредствени впечатления от некачествено изпълнени СМР, които същият е констатирал и при липса на специални знания. Допуснати елементарни нарушения в изпълнението вещото лице е констатирало при запознаване с представените по делото и страни проектна документация. От изложеното се извежда извода за допуснатата груба небрежност от страна на работника при и по повод изпълнение на възложената работа по осъществяване на ръководна дейност по отношение на работниците в предприятието на работодателя. Не се доказаха възраженията на ответника, че на процесния обект са полагали труд неквалифицирани работници, ангажирани от работодателя; че „дефектни“ участъци по обекта са изградени по изрично настояване на техническия ръководител на „*“ ООД, както и поради промяна на размери на място, както и обективна невъзможност инсталациите да бъдат изпълнени по друг начин, която доказателствена тежест носи в процеса. Не са ангажирани доказателства, че инсталациите е могло да бъдат изпълнени само по този начин, още повече, че вещото лице е установило липсва в ексекутивните документи.

Съдът намира за ирелевантно обстоятелството, че по издадената заповед за ангажиране на имуществената отговорност на служителя са посочени различни стойности на вредата, която следва да се репарира от служителя. Действително, представената по делото противоречи на получената от

ответника заповед, на която е направена корекция, но същото би имало отношение единствено към въпроса за евентуално неоснователно обогатяване на работодателя в случай че събере сума в размер по-голям от размера на причинената вреда, но не и досежно предпоставките за ангажиране на имуществената отговорност на работника. Още повече, именно с втората заповед коректно е посочен размерът на вредата, която обаче е издадена след прекратяване на трудовото правоотношение, поради което работодателят не е могъл да осъществи извънсъдебното компенсационно производство и е предявил иск за установяване на вземането си по съдебен ред.

Размерът на вредата, причинена на работодателят, възлиза на заплатената от работодателя на трето лице – възложител на работата, която се установи по категоричен начин от представеното платежно нареждане към възложителя от 02.06.2021 г. за сумата от 5136,95лв. /4280,79лв. без ДДС/. Последната съответства и на пазарната стойност на необходимите СМР а отстраняване на дефектите, дадена от вещото лице, която възлиза на 5706,90лв. с ДДС или 4755,75лв. без ДДС. Както се коментира по-горе отговорността на служителя е в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение по аргумент от чл. 203, ал. 2 от КТ, което в случая възлиза на 4950лв. /трикратния размер на уговореното възнаграждение/.

С оглед изложеното и предвид липсата на упражнен контрол от служителя Т. над поверената му работна сила и настъпилите недостатъци в качествено изпълнение на работата на обекта, съдът намира иска за доказан по основание и размер, поради което следва да бъде уважен в претендирания рамер от 4280,79 лв.

По насрещните иски съдът намира следното:

По иска с правно основание чл. 128 от КТ и чл. 86 от ЗЗД:

За успешното провеждане на така предявените искище ищецът следва да докаже наличието на валидно трудово правоотношение между страните, обстоятелството, че реално е положил труд в посочения период, дължимостта и размера на претенциите си за трудови възнаграждения, в т.ч. и за командировъчни разходи; а ответникът че е заплатил.

В случая от представените по делото доказателства – разчетно-платежна ведомост за м. януари се установява, че размерът на дължимото нетно възнаграждение на служителя Т. възлиза на сумата от 1617,62 лв. Съобразно същата ведомост брутното трудово възнаграждение възлиза на сумата от 1650лв. Представено е платежно нареждане за сумата от 1225,99 лв. като в основание за превода е посочено „заплата за м. януари 2021 г.“. Ответникът не е представил доказателства, че е заплатил разликата до пълния размер на дължимото възнаграждение. Възражение за прихващане в процеса не е заявено, а и същото е недопустимо да бъде извършвано предвид прекратяване на трудовото правоотношение. Прекратяването на трудовото правоотношение прави неизпълнимо рекламационното производство като способ за събиране на вземането на работодателя, от което следва, че той не може да извърши

извънсъдебно прихващане на суми, които дължи на работника. Осъществяването на рекламационното производство предпоставя налично трудово правоотношение / в този смисъл Решение 131/22.06.2011 г. по гр.д. №587/2010 г. на ВКС/ .

С оглед на това, дължимо се явява заплащането на разликата до пълния размер на възнаграждението. Доколкото се претендира брутно трудово възнаграждение, след съответните изчисления, същото възлиза на 399,47 лв. / $1650 \times 1617,62 / 1225,99 = 1250,53$ лв.; $1650 - 1250,53 = 399,47$ лв./, до който размер искът е основателен и следва да бъде уважен. Дължима се явява и законната лихва за заплащане на обезщетение за забава за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021 г., която изчислена с лихвен калкулатор възлиза на сумата от 17,64 лв. Основателно е и искането за присъждане на законна лихва от датата на исковата молба до окончателното плащане на неизплатеното трудово възнаграждение.

С оглед на това съдът намира, че до предявения размер от 809 лв., представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за м.януари 2021 год., и иска за заплащане на обезщетение за забава до предявения размер на 35,73 лв. за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата, следва да се отхвърли като неоснователен.

Ответникът не е представил доказателства за заплатено трудово възнаграждение за месец февруари 2021 г., както му е възложена доказателствената тежест в процеса, поради което същото е дължимо в предявения размер. Ето защо исковите за заплащане на сума в размер на 1650 лв., представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за периода 01.02.2021 год. - 22.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 58,67 лв. за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021 г. /изчислена с лихвен калкулатор/, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата се преценяват за изцяло основателни и следва да се уважат.

По претенцията за заплащане на сумата от 100лв., представляваща неизплатени командировъчни разходи за м.януари 2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 4,42 лв. за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата; съдът намира за изцяло неоснователна като недоказана.

От показанията на свидетеля Ж. не се установи по безспорен и категоричен начин, че ищецът по насрещния иск Т. е бил командирован в гр. * в процесния период. От показанията на свидетелката едностранно се установи, че при провеждане на командироване се изготвят документи за командироване на служителя, които в настоящия случай не се представиха за служителя Т.. Отделно, свидетелката не знае дали Т. е бил командирован, каква работа е изпълнявал на обекта в гр. * и дали е останал или се е върнал. Действително, от заключението на вещото лице по СГрЕ, което съдът

кредитира като обективно и компетентно дадено, се установи, че на гърба на оспорените присъствени форми за процесния период /л.184/, подписът на Т. е подправен, но същото не подкрепя твърденията на ищеца, че се е намирал в гр. * по възложена от работодателя работа. Доказателства в подкрепа на последното не са ангажирани, поради което съдът намира иска за неоснователен. Неоснователен е и акцесорния иск за заплащане на обезщетение за забава в размер на 4,42 лв., поради което следва да бъде отхвърлен.

По иска за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие по чл. 220, ал. 2 КТ:

За успешното провеждане на иска с правно основание чл. 220, ал. 2 от КТ

ищецът следва да докаже наличието на валидно трудово правоотношение между страните; че ищецът е отправил предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, че ответникът е прекратил правоотношението преди изтичане на срока на предизвестieto; размера на брутно трудово възнаграждение на работника. За отблъскване на исковата претенция в тежест на **ответника** е да докаже правоизключващи и правонамаляващи възражения срещу предявените искове, в т.ч. че ищецът Т. е отказал да отработи срока на предизвестieto.

В случая не е спорно между страните, а и от представените по делото доказателства се установява, че ищецът Т. е подал предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение 18.01.2021 г.

Съобразно постигнатите между страните договорки, залегнали в трудовия договор, срокът на предизвестieto е два месеца, т.е. изтича на 18.03.2021 г. Заповедта за прекратяване на ТПО е връчена на 22.02.2021 г., която е съставена на основание чл. 326 КТ – прекратяване по молба на служителя.

От анализа на ангажираните по делото доказателства, в т.ч. показанията на свидетелката Илиева, се установи, че Т. е изявил желание за прекратяване на трудовото правоотношение доброволно, заповедта му е връчена и същият не е имал възражения срещу нея. Следователно, съдът намира, че срокът на предизвестieto не е спазен предвид поведението на ищеца, поради което и същият не може да търси обезщетение за неспазването му. Не са ангажирани доказателства, че уволнителната заповед е атакувана по реда на чл. 344 от КТ като незаконосъобразна, поради което същата е влязла в сила и удостоверява надлежно посоченото основание за прекратяване на трудовото

правоотношение – по молба на служителя. Последният е този, който не е спазил предизвестията за прекратяване на трудовото правоотношение, поради което не му се следват претендираните суми.

По изложените съображения съдът намира исковете за заплащане на сума в размер на 550 лв., представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на brutното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 23.02.2021 год. - 28.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на 19,56 лв. за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исквата молба до окончателното заплащане на сумата; както и сума в размер на 1200 лв., представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на brutното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 01.03.2021 - 18.03.2021г. , ведно с обезщетение за забава в размер на 32,67 лв. за периода от 30.04.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исквата молба до окончателното заплащане на сумата, за изцяло неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на спора по първоначалния иск на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника Т. следва да се възложат сторените от ищеца * ЕООД разноси в общ размер на **1181,23 лв.**, от които за държавна такса от 171,23лв., СТЕ 400лв., свидетел 30 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 580лв.

По изхода на спора на насрещните искове в полза на ищеца Т. следва да се присъдят разноси, направени във връзка с тези искове, които в случая възлизат на адвокатското възнаграждение и за свидетел. Съобразно уважената част от исковете следва да се присъди на ищеца сумата от **204,95лв.** /430x2125,78/4460,05/.

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът Т. следва да заплати сторените от ответника разноси съобразно отправеното искане и представените доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от исковете. Срещу претендираното адвокатско възнаграждение е направено възражение за прекомерност, което съдът намира за основателно. С оглед характера на предявените искове, фактическата и правна сложност на делото и предвидения в Наредба №1/2004 г. минимален размер, съдът намира, че възнаграждението следва да се редуцира до сумата от 600лв. Ето защо, на ответника се следва сума в размер на **314,02лв.**/600x2334,27/4460,05/.

С оглед изхода на спора в тежест на ответника * ЕООД на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК следва да се възложат разноси за държавна такса в

производството по предявените обективно кумулативно насрещни съединени иски в общ размер на **216 лв. /3x50+66/** в полза на бюджета.

РЕШИ:

ОСЪЖДА Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. В*, да заплати на „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, сумата в размер на **4280,79 лева** без ДДС, представляваща обезщетение за вреда – некачествено извършени СМР, заплатени от ищеца на 08.04.2021 г., причинена на работодателя по небрежност при или по повод изпълнението на трудовите задължения на работника да ръководи и надзирава строително –монтажните работи в част ОВК (отопление, вентилация, климатизация) на обект **ЖИЛИЩНИ СГРАДИ, I-ви ЕТАП - БЛОК „А“ и БЛОК „Б“**, с местонахождение УПИ *, както и законната лихва върху главницата от датата на предявяването на иска /04.06.2021 г. до окончателното изплащане, на основание чл.210 от КТ във връзка с чл.206, ал. 3 вр. ал. 2 от КТ.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. * **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. * в*, **сума в размер 399,47 лв.**, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за м.януари 2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на **17,64 лв.** за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата; като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата **над** уважената сума от 399,47 лв. до предявения размер от 809 лв., представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за м.януари 2021 год., както и за разликата **над** 17,64лв. до предявения размер за обезщетение за забава в размер на 35,73 лв. за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021 г., на основание чл. 128 КТ и чл. 86 ЗЗД.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, бул. * **ДА ЗАПЛАТИ** на Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. *, **сума в размер на 1650 лв.**, представляваща неизплатено брутно трудово възнаграждение за периода 01.02.2021 год. - 22.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на **58,67 лв.** за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 128 КТ.

ОТХВЪРЛЯ иска на Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. * срещу „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. * за осъждане на ответника да заплати на ищеца **сума в размер на 100 лв.**, представляваща неизплатени командировъчни разходи за м.януари 2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на **4,42 лв.** за периода от 28.02.2021 до 05.08.2021г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска на Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. * срещу „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. * за осъждане на

ответника да заплати на ищеца **сума в размер на 550 лв.**, представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на brutното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 23.02.2021 год. - 28.02.2021 год., ведно с обезщетение за забава в размер на **19,56 лв.** за периода от 31.03.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата; както и сума в размер на **1200 лв.**, представляваща дължимо обезщетение за неспазено предизвестие в размера на brutното трудово възнаграждение на основание чл.220, ал.2 от КТ за периода 01.03.2021 - 18.03.2021г. , ведно с обезщетение за забава в размер на **32,67 лв.** за периода от 30.04.2021 до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното заплащане на сумата.

ОСЪЖДА Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. * **да заплати** на „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *умата от **1181,23 лв.**, представляваща разноси в първоинстанционното производство по предявения иск с правно основание чл. 210 КТ, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. В* **да заплати** на Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. *, сумата от **204,95 лева**, представляваща разноси в първоинстанционното производство по предявените иски с правно основание чл. 128 и чл. 220КТ, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА Х. Д. Т., ЕГН *****, с адрес гр. * **да заплати** на „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. *, сумата от **314,02 лева**, представляваща разноси в първоинстанционното производство по предявените иски с правно основание чл. 128 и чл. 220КТ, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр* **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненски районен съд сумата в общ размер от **216 лева**, представляваща дължима държавна такса по предявените иски с правно основание чл. 128 и чл. 220КТ , **на основание чл.78, ал.6 ГПК.**

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника Х. Д. Т. - ЗАД „*“ АД, ЕИК *, със седалище г. *

Присъдените с решението суми в полза на „*“ ЕООД, могат да бъдат заплатени доброволно от Х. Д. Т. по посочения от ищеца начин по банков път по банкова сметка : BG31RZBB91551010200970.

Присъдените с решението суми в полза на Х. Д. Т. могат да бъдат заплатени доброволно по посочения от ищеца начин от ответника „*“ ЕООД, чрез Изипей АД: BG73ESPY40040021110007.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Варненски окръжен съд.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____